N°. 37. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor elken regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DONDERDAG 12 FEBRUARIJ.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 173.) *BESLUIT van den 20sten December* 1851, *bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *van de tusschen* Nederland *en het* Groot-hertogdom Luxemburg *gesloten overeenkomst tot regeling der aangelegenheden van de brievenpost.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de overeenkomst tot regeling der aangelegenheden van de brievenpost, tusschen het Koningrijk der *Nederlanden* en het groot-hertogdom *Luxemburg*, door de wederzijdsche gemagtigden gesloten, en op den 28sten November te 's Gravenhage en den 1sten December 1851 te Luxemburg geteekend, luidende als volgt:

VERTALING.

De ondergeteekenden, door hunne wederzijdsche Regeringen gemagtigd tot het regelen op eenen duurzamen voet en overeenkomstig het belang van de ingezetenen der beide Staten, van de voorwaarden van uitwisseling der brieven, tusschen het Koningrijk der Nederlanden en het groot-hertogdom Luxemburg; te weten:

voor het Koningrijk der Nederlanden,

de heer Herman van Sonsbeeck, ridder van de orde van den Nederlandschen Leeuw, ridder grootkruis van de orde der Poolster van Zweden, minister van Buitenlandsche Zaken van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, tot dat einde benoemd bij Koninklijk besluit van den [illegible]sten November 1851, n°. 55; en

voor het groot-hertogdom Luxemburg,

de heer Jean Jacques Madelaine Willmar, grootkruis der Koninklijk-groot-hertoglijke orde van de Eikenkroon, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, ridder der orde van den Rooden Adelaar van Pruissen 2de klasse, groot-officier der Belgische orde van Leopold, Administrateur-generaal van Buitenlandsche Zaken, van Justitie en den Eerediensten, President van de [illegible] van het groot-hertogdom Luxemburg, ten zelfden einde benoemd bij [illegible] besluit van den 10den November 1851,

zijn overeengekomen als volgt:

Art. 1. Er zal eene geregelde en dagelijksche uitwisseling van brieven, stalen van koopwaren en gedrukte stukken, van welken aard ook, plaats hebben tusschen de post-administratie der Nederlanden en de post-administratie van het Groot-hertogdom Luxemburg.

Art. 2. De kantoren van uitwisseling zullen zijn: aan de zijde van Nederland, die te Breda en Maastricht, en aan de zijde van het Groot-Hertogdom, het kantoor te Luxemburg. De beide administratien kunnen, met gemeen overleg en naar mate de dienst dit zal vorderen, andere kantoren van uitwisseling aanwijzen, of een of meerdere van de aangewezene opheffen, zoo daartoe termen bestaan.

Art. 3. De pakketten bevattende de brieven en andere voorwerpen ter uitwisseling, zullen over en weder, op de spoedigste wijze en langs den kortsten weg, over Belgisch grondgebied worden verzonden. De Nederlandsche Regering zal zich met de Belgische verstaan, ten einde den doorvoer dezer pakketten over het grondgebied der laatstgenoemde te verzekeren.

Art. 4. In geval de doorvoer dezer pakketten over Belgisch grondgebied, gelijk tot dusverre, om niet wordt toegestaan, zal wederkeerig door de Regering van het Groot-hertogdom, voor zooveel haar betreft, aan de Belgische post-administratie bij voortduring worden toegestaan het genot van den doorvoer om niet, gelijk zij zulks thans heeft, ter verzending langs den kortsten weg, door het groot-hertogdom, van de pakketten, bevattende de dagelijksche briefwisseling tusschen het Belgisch kantoor te Arlon en het Pruissisch kantoor te Trier, in de eene en in de andere rigting.

De Nederlandsche regering wordt gemagtigd, de daartoe vereischte schikkingen, zoowel namens het Groot-hertogdom, als in haar eigen naam, te treffen.

Art. 5. De brieven en stalen van koopwaren, afkomstig uit de Nederlanden en bestemd naar het Groot-hertogdom, en wederkeerig de brieven en stalen van koopwaren, afkomstig uit het Groot-hertogdom en bestemd naar de Nederlanden, behooren, hetzij ongefrankeerd, hetzij gefrankeerd tot aan de plaats van bestemming, te worden verzonden. Er kan geene gedeeltelijke frankering plaats hebben.

Art. 6. De brieven in het voorgaande artikel bedoeld, zullen voortaan slechts onderworpen zijn aan een gelijkmatig port, ten bedrage van 20 cents of 40 centimes voor iederen enkelen brief.

Art. 7. Als enkele zullen worden beschouwd alle brieven wegende 15 wigtjes of daarbeneden.

De brieven wegende van 15 tot 30 wigtjes, zijn onderworpen aan het dubbel port van den enkelen brief.

Die wegende van 30 tot en met 45 wigtjes, betalen drie malen het port van den enkelen brief, en zoo vervolgens voor elke 15 wigtjes daarenboven, éénmaal het enkel port meer.

Art. 8. Stalen van koopwaren, mits op eene, derzelver aard kenbaar makende wijze ingepakt, zullen slechts onderworpen zijn aan één derde

Entre les soussignés, délégués par leurs Gouvernements respectifs, pour régler d'une manière stable et conforme aux intérêts du public des deux Etats, les conditions d'échange de la correspondance entre le Royaume des Pays-Bas et le Grand-duché de Luxembourg, savoir:

de la part du Royaume des Pays-Bas,

monsieur Herman van Sonsbeeck, chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais, chevalier grand-croix de l'ordre de l'Etoile Polaire de Suède, et Ministre des Affaires Etrangères de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, nommé à cet effet par arrêté Royal du [illegible] Novembre 1851, n°. 55;

et de la part du Grand-duché de Luxembourg,

monsieur Jean Jacques Madelaine Willmar, grand-croix de l'ordre Royal Grand-ducal de la Couronne de Chêne, chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais, chevalier de l'ordre de l'Aigle Rouge de Prusse 2me classe, grand-officier de l'ordre Belge de Léopold, et Administrateur Général des Affaires Etrangères, de la Justice et des Cultes, Président du Gouvernement du Grand-duché de Luxembourg, nommé à cet effet par arêté Royal Grand-ducal du 10 Novembre 1851;

Il a été convenu ce qui suit:

Art. 1. Il y aura un échange régulier et quotidien de lettres, échantillons de marchandises, et imprimés de toute espèce, entre l'office des postes des Pays-Bas et l'office des postes du grand-duché de Luxembourg.

Art. 2. Les bureaux d'échange seront, du côté des Pays-Bas, les bureaux de Bréda et de Maastricht, et du côté du grand-duché le bureau de Luxembourg. Les deux offices pourront, de commun accord, et suivant les besoins du service, désigner d'autres bureaux d'échange, ou en supprimer un ou plusieurs, s'il y a lieu.

Art. 3. Les paquets renfermant les correspondances et autres objets d'échange seront expédiés de part et d'autre de la manière le plus accélérée, et par la voie la plus courte, par le territoire Belge. Le Gouvernement des Pays-Bas s'entendra avec le Gouvernement Belge, pour assurer le passage de ces paquets par son territoire.

Art. 4. Si le transit de ces paquets par le territoire Belge est obtenu à titre gratuit, comme par le passé, le gouvernement Grand-ducal consent à ce que, par mesure de réciprocité, et en tant ce qui le concerne, l'office des postes Belge continue à jouir du transit gratuit, dont il est actuellement en possession pour l'expédition par la voie la plus courte, à travers le Grand-duché, des paquets renfermant la correspondance journalière entre le bureau Belge d'Arlon et le bureau Prussien de Trèves, dans l'une et dans l'autre direction.

Le Gouvernement des Pays-Bas est autorisé à conclure à cet égard les arrangemens nécessaires, tant au nom du Grand-duché, qu'en son nom propre, avec le Gouvernement Belge.

Art. 5. Les lettres et échantillons de marchandises, originaires des Pays-Bas et destinés pour le Grand-duché, et réciproquement les lettres et échantillons de marchandises, originaires du Grand-duché de Luxembourg, et destinés pour les Pays-Bas, devront être envoyés non affranchis ou affranchis jusqu'à destination. Aucun affranchissement partiel ne sera admis.

Art. 6. Les lettres, dont il est fait mention à l'article précédent ne supporteront dorénavant qu'une taxe uniforme, qui sera de 20 cents ou 40 centimes par lettre simple.

Art. 7. Sera considérée comme lettre simple, toute lettre dont le poids ne surpasse pas 15 grammes.

Les lettres pesant de 15 à 30 grammes, supporteront deux fois le port de la lettre simple.

Celles de 30 à 45 grammes inclusivement, trois fois le port de la lettre simple, et ainsi de suite, en ajoutant de 15 en 15 grammes un port simple en-sus.

Art. 8. Les échantillons de marchandises, pourvu qu'ils soient enveloppés d'une manière indicative de leur nature, ne supporteront qu'un

van het briefport. Evenwel zal het minste bedrag voor elke verzending van dezen aard, gelijkstaan met het port van een enkelen brief.

Art. 9. De opbrengst der porten bij de vorige artikelen vastgesteld, wordt verdeeld tusschen de post-administratie van het Koningrijk en de post-administratie van het Groot-hertogdom, ieder voor de helft.

Art. 10. Het port der brieven afkomstig uit of bestemd naar het buitenland, door de contracterende administratien over en weder aan elkander toegezonden, zal zijn zamengesteld uit:

1°. het hierboven bij art. 6 voor de internationale briefwisselingen vastgestelde port van 20 cents of 40 centimes, voor iederen enkelen brief;

2°. het port, waarvan terugbetaling geschiedt aan de buitenlandsche administratien, overeenkomstig de tarieven of post-conventien, waarvan de contracterende administratien elkander over en weder zullen kennis geven, zoo daartoe aanleiding bestaat.

Art. 11. De brieven afkomstig uit de kolonien en andere overzeesche landen, en bestemd naar het Groot-hertogdom, die met schepen behoorende tot de zeemagt van den Staat, of met koopvaardijschepen, in de Nederlanden zijn aangebragt, worden belast met een port van 50 cents of één franc voor iederen enkelen brief, waarvan 40 cents of 80 centimes, alle verschotten daaronder begrepen, ten behoeve van Nederlanden, en 10 cents of 20 centimes ten behoeve van het Groot-hertogdom.

Art. 12. De brieven afkomstig uit het Groot-hertogdom, en bestemd om met schepen behoorende tot de zeemagt van den Staat, of met koopvaardijschepen, uit de Nederlandsche havens, te worden verzonden naar de kolonien of andere overzeesche landen, zijn onderworpen aan eene gedwongene frankering tot aan de zeehaven, ten bedrage van het port voor de internationale briefwisselingen vastgesteld.

Art. 13. De ingezetenen van beide Staten zullen uit het eene land naar het andere, aangeteekende brieven kunnen verzenden. Van deze brieven behoort het port, ten bedrage van dat der gewone brieven, tot aan de plaats van bestemming te worden vooruitbetaald.

Daarenboven zal voor iederen brief, zonder onderscheid van gewigt, en ten behoeve van de administratie in het land der afzending, een vast aanteekengeld, ten bedrage van 10 cents of 20 centimes, worden geheven.

Art. 14. De tegemoetkoming, bij vermissing van een aangeteekenden brief, aan de belanghebbenden te betalen door de administratie op welker grondgebied de vermissing heeft plaats gehad, wordt bepaald op 25 gulden of 50 francs. Evenwel zal geene aanvrage daartoe van waarde zijn, die niet binnen den tijd van zes maanden, na den dag van het op de post bezorgen of van de verzending van den vermisten brief, is ingediend.

Art. 15. Nieuwspapieren, tijdschriften, niet ingebonden boekwerken, muziekpapier, boekenlijsten, prospectussen, circulaires, en in het algemeen alle gedrukte stukken, mits geen handschrift bevattende en onder kruisband verzonden, kunnen worden gefrankeerd tot aan de plaats van bestemming, tegen den prijs van 2 cents of 4 centimes voor ieder blad of vel druks, van welke oppervlakte ook.

Dit port wordt even als dat van de brieven tusschen de twee administratien, ieder voor de helft, verdeeld.

Art. 16. De [illegible] Kabinet van Zijne Majesteit den Koning Groot-hertog, te 's Gravenhage, met alle autoriteiten en ambtenaren in het Groot-hertogdom gevestigd, en wederkeerig de briefwisseling van deze ambtenaren en autoriteiten met het Kabinet van Zijne Majesteit den Koning Groot-hertog, worden portvrij verzonden.

Art. 17. Brieven en andere voorwerpen, die, om welke reden ook, niet hebben kunnen worden besteld, zullen over en weder, na verloop van den termijn bij de reglementen bepaald en minstens éénmaal 'smaands, door middel van de kantoren van uitwisseling worden teruggezonden. Brieven aan een verkeerd adres of die verkeerd geloopen zijn, worden onverwijld op gelijke wijze teruggezonden.

De porten van deze verschillende brieven worden op de wederzijdsche adviezen en rekeningen onder de kwade posten gebragt.

Brieven aan het adres van personen die zich elders hebben gevestigd, worden over en weder uitgeleverd of teruggezonden, tegen betaling van het port, dat door den persoon, aan wien de brief gerigt is, had moeten betaald worden.

Art. 18. Ter voorkoming van alle moeijelijkheden, waartoe het verschil van muntstelsel zou kunnen aanleiding geven, is overeengekomen, dat elke administratie de porten in hare eigene muntspecie zal ontvangen, doch dat in alle schrifturen en stukken van comptabiliteit tusschen de twee administratien, de Nederlandsche gulden zal worden berekend als gelijkstaande met twee francs, en wederkeerig de franc als gelijkstaande met vijftig cents van den gulden.

Art. 19. De Nederlandsche administratie zal, na verloop van ieder quartaal, de rekening wegens de verzending der briefwisselingen doen opmaken, en aan de administratie van het Groot-hertogdom doen toekomen, ten einde over en weder te worden onderzocht en gesloten. De betaling van het saldo der afrekening geschiedt, door de administratie die het schuldig is, binnen het quartaal na de indiening van elke rekening.

Art. 20. De wederzijdsche post-administratien zullen zich met elkander verstaan omtrent den vorm der afrekeningen, dien der adviezen, de wijze van verzending, en in het algemeen ten aanzien van alle maatregelen van orde en van huishoudelijken aard, die tot de uitvoering van de tegenwoordige overeenkomst vereischt worden.

Art. 21. De tegenwoordige overeenkomst vervangt die van den 9den November 1841, welke ophoudt van kracht te zijn.

Zij wordt gesloten voor den tijd van 10 jaren, in te gaan met den 1sten Januarij aanstaande.

Art. 22. De tegenwoordige overeenkomst zal respectivelijk, door den eersten ondergeteekende voor het Koningrijk der Nederlanden, en door den tweeden ondergeteekende voor het Groot-hertogdom Luxemburg, aan de goedkeuring van Zijne Majesteit den Koning Groot-hertog worden onderworpen. Afschriften dezer acten van goedkeuring, respectivelijk voor het Koningrijk der Nederlanden en voor het Groot-hertogdom Luxemburg, zullen worden uitgewisseld binnen ééne maand na de onderteekening der overeenkomst, of vroeger, zoo zulks mogelijk is.

Aldus gedaan in duplo, en door de wederzijdsche gemagtigden onderteekend, te 's Gravenhage den 28sten November, en te Luxemburg den 1sten December van het jaar 1851.

(*Get.*) Van Sonsbeeck. (*Get.*) Willmar.

tiers de la taxe des lettres. Toutefois, le minimum du port de chaque envoi de cette espèce sera égal au port d'une lettre simple.

Art. 9. Le produit des taxes, établis par les articles précédents, sera partagé par moitié entre l'office des postes du Royaume et l'office des postes du Grand-duché.

Art. 10. Le port des lettres originaires ou à destination de l'étranger, que les offices contractants s'adresseront réciproquement, se composera:

1°. de la taxe de 20 cents ou 40 centimes par lettre simple, stipulée par l'art. 6 ci-dessus, pour les correspondances internationales;

2°. du port à rembourser aux offices étrangers, conformément aux tarifs ou conventions, que les offices contractants se communiqueront s'il y a lieu.

Art. 11. Quant aux lettres, originaires des colonies et autres pays d'outre-mer, et destinés pour le Grand-duché, qui arrivent dans les Pays-Bas par des navires de l'Etat ou du commerce, elles seront taxées d'un port de 50 cents ou d'un franc par lettre simple, dont 40 cents ou 80 centimes pour les Pays-Bas, tous débours compris, et 10 cents ou 20 centimes pour le Grand-duché.

Art. 12. Les lettres, nées dans le Grand-duché, et destinées pour les colonies ou autres pays d'outre-mer, à expédier par des bâtiments de l'Etat ou du commerce, qui se trouvent en partance dans les ports des Pays-Bas, seront forcément affranchies jusqu'au port de mer, au taux stipulé pour les correspondances internationales.

Art. 13. Le public des deux Etats pourra envoyer des lettres chargées, d'un pays pour l'autre. Ces lettres devront être affranchies jusqu'à destination, au prix des lettres ordinaires.

En outre, il sera perçu pour chaque lettre, sans distinction de poids et au profit de l'office expéditeur, un droit fixe de chargement qui sera de 10 cents ou 20 centimes.

Art. 14. L'indemnité, à payer aux parties intéressées en cas de perte d'une lettre chargée, par l'office sur le territoire duquel la perte a eu lieu, est fixée à 25 florins ou 50 francs.

Néanmoins, toute réclamation, pour être [illegible] valable, devra être présentée, dans les six mois qui suivront la date du dépôt ou de l'envoi de la lettre réclamée.

Art. 15. Les journaux, ouvrages périodiques, livres brochés, papier de musique, catalogues, prospectus, circulaires et imprimés de tout genre, ne contenant aucune écriture à la main, et expédiés sous bandes, pourront être affranchis jusqu'à destination au prix de 2 cents ou 4 centimes par journal ou feuille, qu'elle qu'en soit la dimension.

Cette taxe sera partagée par moitié entre les deux offices, comme celle des lettres.

Art. 16. La correspondance du Cabinet de Sa Majesté le Roi Grand-Duc, à la Haye, avec toutes les autorités et fonctionnaires résidant dans le Grand-duché, et réciproquement la correspondance de ces fonctionnaires et autorités avec le cabinet de Sa Majesté le Roi Grand-duc, seront expédiées en franchise.

Art. 17. Les lettres et autres objets tombés en rebut pour une cause quelconque, seront renvoyés de part et d'autre après l'expiration du terme fixé par les règlements et au moins une fois par mois, par l'intermédiaire des bureaux d'échange. Celles mal adressées ou mal dirigées seront renvoyées immédiatement de la même manière.

Les taxes dont ces diverses lettres sont grevées, formeront un article de non-valeurs sur les feuilles d'avis et dans les comptes respectifs.

Quant aux lettres adressées à des personnes qui ont changé de résidence, elles seront respectivement livrées ou renvoyées contre le port qui aurait dû être payé par le destinataire.

Art. 18. Il est convenu que pour éviter toute difficulté résultant de la diversité des systèmes monétaires, chaque office percevra les taxes dans la monnaie qui lui est propre, mais que pour toutes les écritures et opérations de comptabilité entre les deux offices, le florin des Pays-Bas sera assimilé à deux francs, et réciproquement le franc à 50 cents du florin.

Art. 19. L'office des Pays-Bas fera dresser à la fin de chaque trimestre, le compte résultant de la transmission des correspondances, et le fera parvenir à l'office Grand-ducal, pour être examiné et arrêté contradictoirement. Le solde résultant de la liquidation, sera payé par l'office débiteur, dans le trimestre qui suivra la production de chaque compte.

Art. 20. Les offices des postes respectifs régleront de commun accord la forme des comptes, celle des feuilles d'avis, les modes d'expédition, et en général toutes les mesures d'ordre et de détail nécessaires, pour assurer l'exécution des stipulations de la présente convention.

Art. 21. La présente convention remplacera celle du 9 Novembre 1841, qui cessera d'avoir force et effet.

Elle est conclue pour dix ans, qui prendront cours à partir du 1 Janvier prochain.

Art. 22. La présente convention sera soumise, respectivement par le premier soussigné pour le Royaume des Pays-Bas, et par le second soussigné pour le Grand-Duché de Luxembourg, à l'approbation de Sa Majesté le Roi Grand-Duc. Des copies de ces actes d'approbation pour le Royaume des Pays-Bas et pour le Grand-Duché de Luxembourg respectivement, seront échangées dans le délai d'un mois, après la signature de la convention, ou plutôt, si faire se peut.

Ainsi fait en double expédition, et signé de part et d'autre, à la Haye le 28 Novembre, et à Luxembourg le 1er Décembre, de l'an de grâce mil huit cent cinquante et un.

(*Signé*) Van Sonsbeeck. (*Signé*) Willmar.

bepaald, dat de uitwisseling van de acten Onzer bekrachtiging der bovenstaande overeenkomst, zoo voor het Koningrijk der *Nederlanden* als voor het Groot-hertogdom *Luxemburg*, beide van den 11den December 1851, den 18den dier maand te 's Gravenhage heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van laatstgemelde dagteekening, n°. 19,

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 20sten December 1851.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN SONSBEECK.

Uitgegeven den *een en dertigsten* December 1851.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 11den Januarij 1852, n°. 65, aan den kapitein *A. C. E. Rochell*, administrateur van kleeding en wapening bij het 3de regement dragonders, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der decoratie van ridder der orde van het Legioen van Eer, waarmede hij door den President der Fransche republiek is begiftigd.

Bij besluit van 10 Februarij jl., n°. 47, heeft Zijne Majesteit de door den gemeenteraad van Leusden gedane benoeming van den burgemeester *C. van Diepenheim Scheltus*, tot secretaris, met Zijne goedkeuring bekrachtigd.

Bij besluit van 10 Februarij jl., n°. 48, heeft Zijne Majesteit goedgevonden met Zijne goedkeuring te bekrachtigen de benoemingen der burgemeesters tot secretaris in de gemeenten Spijkenisse, Hekelingen, Loosdrecht, Sluipwijk, Oudshoorn, Oude Tonge, Alphen, Ohé en Laak, Lasch, Arcen, Baexem, Bemelen, Belfeld, Montfort, Stamproy, Swalmen.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 6den Februarij 1852, n°. 8, is benoemd tot griffier bij het kantongeregt te Nijmegen, mr. *A. A. Putman Cramer*, thans griffier bij het kantongeregt te Wageningen.

Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 8sten dezer, n°. 72, goedgevonden te benoemen, bij het personeel van de geneeskundige dienst der landmagt, tot officier van gezondheid der 1ste klasse de officieren van gezondheid der 2de klasse *A. Mathijsen* en *J. Weteling*, van dat personeel.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Het gouvernement schijnt bij de aanstaande verkiezingen voor het wetgevend ligchaam; en bij de keuze der candidaten die het met zijnen thans zoo grooten zedelijken invloed wil ondersteunen, geen onderscheid van politieke kleur te willen maken. Dit wordt althans opgemaakt uit een artikel van de *Patrie* over de verkiezingen, waarin onder anderen gezegd wordt: »Den 29sten Februarij behoort dezelfde vraag aan het volk voorgelegd te worden als den 20sten December. Prins Lodewijk Napoleon zeide tot het land: »wilt gij mij hebben of niet?", en het land antwoordde JA. De kiezers moeten op hunne beurt aan de candidaten vragen, of zij zich van ganscher harte aan de zijde van Lodewijk Napoleon scharen, en dengene die hierop niet bevestigend antwoordt, behooren zij hunne stem te weigeren. Het land heeft plegtig verklaard dat het Lodewijk Napoleon wilde behouden; ... kan niet zonder openbare en heillooze ... een wetgevend ligchaam verkiezen, hetwelk in zijn plegtig uitgesproken gevoelen niet deelen zou, en dat wel zou zijn alles veeleer van vóren af moeten afbreken."

Vele mannen van naam worden reeds met meer of minder zekerheid genoemd als naar het lidmaatschap van het wetgevend ligchaam willende dingen of verlangende daarvoor niet in aanmerking te komen; onder deze laatsten behoort de heer de Lamartine, gelijk uit een door hem aan een der departementale bladen geschreven brief blijkt.

— De *Patrie* berigt dat de beruchte leden der Bergpartij in de ontbonden wetgevende vergadering, Marc Dufraisse en Greppo, door een besluit van den President van de deportatie naar het strafgesticht in Fransch Guyana vrijgesteld en in stede daarvan tot levenslange verbanning verwezen zijn.

SPANJE.

Het Parijsche *Journal des Débats* berigt het volgende:

»Volgens de tijdingen uit Madrid van den 7den, dinsdag des echtends, was alle bezorgdheid wegens de aan de Koningin toegebragte wonde verdwenen; men hoopte zelfs dat binnen weinige dagen de door den moordaanslag belette plegtige kerkgang zou kunnen plaats hebben. De verontwaardiging wegens den aanslag op het leven der Koningin is algemeen en diep in Spanje, waar de natie even innig monarchaalgezind als aan hare onafhankelijkheid en waardigheid hartstogtelijk gehecht is. Nog nimmer was een aanslag tegen de Koninklijke personen gepleegd. Men schaamt zich als 't ware voor de eer des lands, dat zich een Spanjaard, een priester heeft voorgedaan, die in staat was zijne jeugdige Koningin te vermoorden. De senaat en de cortes hebben adressen aan Hare Majesteit gerigt om te betuigen hoe diep zij de snoode daad betreuren en hoe innig zij aan het koningschap gehecht zijn. Men beweert dat de voorstanders der voormalige orde van zaken van deze gebeurtenis wilden gebruik maken om de liberale constitutie van Spanje te doen afschaffen of herzienen; maar tot nog toe, is niets voorgekomen dat aan zoodanige reactie zouden kunnen doen gelooven.

»De zaak tegen Martin Merino is door den regter van eersten aanleg van het Koninklijk paleis, hetwelk op zich zelf een geregtelijk district uitmaakt, geïnstrueerd, en die regter heeft den moordenaar ter dood veroordeeld. Het vonnis is vervolgens ter bekrachtiging aan het oppergeregt van het gewest gezonden, hetwelk in laatste ressort, de uitspraak heeft bevestigd. Merino is veroordeeld om aan den worgpaal te sterven, en dit vonnis is, volgens eene telegraphische tijding, den 7den dezer omstreeks een uur na den middag ten uitvoer gelegd".

Een telegraphisch berigt uit Madrid van den 8sten dezer houdt in: »dat Hare Majesteit herstellende was".

De Madridsche dagbladen van den 4den behelzen nog de volgende bijzonderheden. De verdediger die ambtshalve aan Merino toegevoegd werd, heeft beweerd dat zijne daad in krankzinnigheid bedreven en derhalve niet toerekenbaar was; de geheele bevolking toch van Madrid had, op het vernemen van zijne daad, uitgeroepen »die man moet krankzinnig zijn!" De regter zoude, zoo beweerde de verdediger veeleer, medepligtig worden aan eenen zelfmoord door het doodvonnis uit te spreken. De drie geneesheeren die als deskundigen de teregtzitting bijwoonden, verklaarden echter eenstemmig dat de beschuldigde het volle gebruik had van zijne verstandelijke vermogens. Voor zoo veel blijkt, heeft Merino steeds volgehouden dat hij geene medepligtigen had. Alle bijzonderheden, die thans van onderscheiden zijden aangaande zijn vroeger leven worden medegedeeld, getuigen van hartstogtelijke gehechtheid aan liberale regeringsbeginselen. Den eigen dag, waarop hij den aanslag pleegde, had hij des ochtends nog de misse bediend. De Spaansche senaat heeft den 4den in de hoofdkerk van Madrid eene plegtige mis ter dankzegging voor het levensbehoud der Koningin bijgewoond.

DUITSCHLAND.

Door de heeren Stahl, graaf v. Alvensleben en andere leden der Pruissische eerste kamer, is den 9den dezer een voorstel ingediend, strekkende om de bepalingen der constitutie betrekkelijk de zamenstelling der eerste kamer in dier voege te wijzigen dat zij voortaan bestaan zou uit erfelijke leden, uit door den Koning benoemde leden, en uit afgevaardigden van zoodanige corporatiën, steden en universiteiten, aan welke door den Koning het regt verleend wordt om zich in de eerste kamer te doen vertegenwoordigen. Als motief van het voorstel is opgegeven de noodzakelijkheid om de beperkingen van de voorregten der kroon te verminderen. Niet minder dan 73 leden hebben door hunne mede-onderteekening het voorstel ondersteund, hetwelk in handen eener commissie gesteld is. In dezelfde zitting heeft de kamer met algemeene stemmen besloten tot de orde van den dag over te gaan omtrent twee verzoekschriften, waarvan het eene strekte om eene wijziging der constitutie van 1850 in den geest der vroegere staatsregeling aan te bevelen, terwijl het tweede den wensch uitdrukte, dat de kamer den Koning zou verzoeken »dat het Allerhoogstdenzelve behage moge de ons verleende constitutie weder in te trekken, de teugels van het bewind wederom als vroeger in zijne sterke hand te nemen, en voor ons weder, even als vroeger, de Koning door Gods genade en de vader des volks te zijn, die orde, vertrouwen en welvaart in het land terugbrengt." In de commissie voor de petitiën waren nog twee leden geweest die eene nadere behandeling van dit laatste verzoekschrift wilden aanbevelen.

ENGELAND.

De navolgende circulaire van den Britschen minister van buitenlandsche zaken, lord Granville, aan Harer Majesteits gezanten te Weenen en St. Petersburg en de Britsche zaakgelastigden te Parijs en te Frankfort, gedagteekend 13 Januarij, is thans aan de beide huizen des parlements medegedeeld, met andere stukken betreffende dezelfde aangelegenheid.

» Van de zijde van verscheiden Europesche gouvernementen zijn door hunne vertegenwoordigers aan dit hof vertoogen aan Harer Majesteits regering gedaan betreffende het gedrag van in Engeland verblijf houdende vreemde uitgewekenen; en dringend is verlangd, dat onverwijld krachtdadige maatregelen door Harer Majesteits regering zouden genomen worden om een eind te maken aan die kuiperijen en zamenspanningen tegen de gouvernementen van onderscheiden Europesche Staten, waarin vreemde uitgewekenen, die zich thans in Engeland ophouden, beweerd worden betrokken te zijn.

» Volgens de bestaande wetgeving van Groot-Britannie hebben alle vreemdelingen het volle regt om in dit land te komen en te verblijven, en staan zij, gedurende hun verblijf alhier, evenzeer als Britsche onderdanen onder de bescherming der wet; noch kunnen zij gestraft worden anders dan wegens eene schending der wet en krachtens de uitspraak der gewone regtbanken, na openbare teregtstelling en op getuigenissen in de openbare teregtzitting afgelegd. Geen vreemdeling mag als zoodanig door de uitvoerende magt uit het land gezet worden, uitgezonderd personen die volgens wettelijk bekrachtigde verdragen met andere Staten tot wederzijdsche uitlevering van criminele misdadigers, verwijderd worden.

» Britsche onderdanen echter, of onderdanen van een anderen Staat hier te lande verblijf houdende en deswege gehoorzaamheid aan de wetten dezes lands schuldig zijnde, kunnen met geldboete en gevangenis gestraft worden, wanneer het bewezen is dat zij in krijgstoerustingen tegen de regering van eenen met Groot-Britannie bevrienden Staat deel hebben. Zoodanige vergrijpen kunnen evenzeer door particulieren als door gouvernementen geregtelijk vervolgd worden.

» Op onderscheidene tijdstippen heeft de Britsche wetgeving tot maatregelen in den vorm van vreemdeling-wetten de toevlugt genomen, waardoor het regt tot uitzetting van vreemdelingen, in geval zulks noodzakelijk mogt zijn, aan de uitvoerende magt is verleend geworden, maar het volk van dit land heeft zoodanige magtiging, zelfs wanneer zij alleen tot behoud der rust binnen 's lands gevraagd werd, met den hooijverig oog aangezien.

» De algemeene gastvrijheid, door onze instellingen alzoo verleend aan allen die verkiezen zich naar Engeland te begeven, is van tijd tot tijd het middel geweest om eene veilige wijkplaats te verschaffen aan politieke uitgewekenen van alle partijen, en daaronder velen van hoogen rang en aanzien, bij voorbeeld Koningen en Prinsen van de beide takken van het geslacht der Bourbons, en de president-ministers van Frankrijk en Oostenrijk.

» Het is openbaar, dat deze gastvrijheid niet zoo vrijelijk kon gegeven worden, indien zij niet zoo wijd ware uitgestrekt. Behoorde het tot de regten der kroon, naar goedvinden vreemdelingen te kunnen uitzetten, dan zoude de in vreemde landen heerschende partij bestendig op de uitzetting aandringen van hare politieke tegenstanders die de wijk naar Groot-Britannie mogten hebben genomen. Monarchale regeringen zouden tegen het toelaten van republikeinsche uitgewekenen, en republikeinsche regeringen tegen het opnemen van koningsgezinde uitgeweke-

nen bezwaren inbrengen; en het zou moeijelijk zijn zulk eene gastvrijheid staande te houden, die alsdan op gunst en niet op onpartijdige wetten zoude gegrond zijn.

» Het is de ernstige wensch van Harer Majesteits regering, zooveel zij kan den vrede, de orde, de welvaart van elk land waarmede zij in vriendschapsbetrekking is, te bevorderen; maar zij is niet van oordeel dat er eenige grond bestaat die eene aanvrage bij de wetgeving om eenige buitengewone of meerdere magt jegens de in Engeland verblijfhoudende vreemdelingen in de tegenwoordige tijdsomstandigheden zoude regtvaardigen; en zij heeft geene reden om te betwijfelen dat dit ook het gevoelen is van het parlement en van het publiek hier te lande.

» Er is te kennen gegeven, dat men uit voorzorg tegen buiten 's lands reizende Britsche onderdanen uitzonderings-maatregelen zoude kunnen nemen. Harer Majesteits regering kan zich niet beklagen indien in een tijd van opstand of wanneer de vlam des oproers pas gebluscht is, door buitenlandsche regeringen voorzorgmaatregelen tegen verdachte Britsche reizigers mogten genomen worden.

» Harer Majesteits regering houdt vast aan het beginsel, door den burggraaf Palmerston uitgedrukt in zijne nota van den 30sten September 1848 aan den gezant der Vereenigde Staten bij dit hof, betrekkelijk zekere burgers der Vereenigde Staten, die zich van daar regtstreeks naar Ierland hadden begeven, hetwelk toen gedeeltelijk in staat van opstand verkeerde.

» Lord Palmerston verlangde in die nota geene veranderingen der Amerikaansche wetten, en opzettelijk onthield hij zich van vertoogen bij den President der Unie tegen de bedoelde personen; maar hij zeide alleen, dat zij die een in staat van opstand verkeerend land bezochten, de kansen van hetgeen hun wedervaren kon, voor lief moesten nemen, even als lieden die uit nieuwsgierigheid zich op een slagveld waagden; en dat de Amerikaansche regering het niet euvel behoorde op te nemen, indien burgers van de Vereenigde Staten, welke Ierland te dien tijde bezochten, mede wierden getroffen door de gevolgen van maatregelen, die met het oog op lieden van eene gansch andere soort genomen wierden. De maatregelen echter, waarop hij doelde, werden alleen genomen jegens personen, op wie in de bijzondere omstandigheden van dien tijd verdenking viel. Doch het zou hoogst onbillijk, het verlicht oordeel van elk Europeesch gouvernement onwaardig, en niet door verwijzing op het destijds door de Britsche regering gehouden gedrag verdedigbaar zijn, zoo aan onschadelijke Engelsche reizigers kwellingen en hindernissen berokkend wierden, bij wijze van vergeldingsmaatregel wegens de handelingen van vreemde uitgewekenen in Engeland.

» Terwijl echter Harer Majesteits regering niet besluiten kan, op het verlangen van vreemde regeringen eene verandering der wetten van Engeland voor te slaan, zou zij niet alleen met leedwezen maar met hooge afkeuring elke poging zien van de zijde der vreemde uitgewekenen in Engeland om opstand tegen de regering van hun land aan te stoken. Zoodanig gedrag zou door Harer Majesteits regering als eene openbare schending der gastvrijheid, die zij genieten, beschouwd worden.

» Harer Majesteits regering zal het oog blijven houden op het gedrag van verdachte uitgewekenen hier te lande, en zal trachten hen door elk wettelijk middel te beletten om van de hun door de Britsche wetten zoo vrijgevig geschonken gastvrijheid misbruik te maken ten nadeele van met Groot-Brittannië in vriendschap verbondene landen en regeringen.

De Tweede Kamer [illegible] reeds van de meeste hoven, waaraan zij gerigt was, een bevredigend antwoord is ontvangen, en dat daaromtrent de aangelegenheid der uitgewekenen, naar men hopen mag, als afgedaan beschouwd kan worden.

— De minister van binnenlandsche zaken heeft bij eene aanschrijving van den 31sten Januarij jl., aan de lord-luitenants der onderscheiden graafschappen kennis gegeven dat zoo spoedig mogelijk eene inspectie van den vasten staf der militie in Groot-Brittannië zal plaats hebben.

Deze maatregel betreft alleen de zoogenaamde *geregelde militie*, eene gewapende magt die van de linie-regementen slechts daarin verschilt, dat zij zich alleen tot de dienst binnen Groot-Brittannië en Ierland heeft verbonden.

De door het gouvernement aangekondigde wets-voordragt betreft de *plaatselijke militie*, eene gewapende magt die slechts tot dienst binnen de provincie, en alleen in een door het parlement erkend geval van algemeen gevaar tot andere binnenlandsche dienst verpligt is. De bedoelde voordragt zal, gelijk een ministerieel blad verklaart, »alleen tot *voorbereiding*, veeleer dan tot *organisatie* dezer echt nationale en constitutionnele gewapende magt strekken."

— Volgens officiele opgaven heeft het staatsinkomen in het jaar geëindigd met den 5den Januarij jl. (na aftrek der daaruit gedane uitgaven door de onderscheidene met de inning belaste besturen) bedragen eene som van L. st. 52,233,006, 16 sh. 5 d., en daarentegen de staatsuitgaven L. st. 49,506,610, 11 sh. 7 d., zoodat er een overschot van de inkomsten bestaat van L. st. 2,726,396, 4 sh. 10 d. De tolregten hebben opgebragt L. st. 20,615,337; de accijnsen L. st. 14,442,081; het zegelregt L. st. 6,385,082; de belasting op vast goed (land and assessed taxes) L. st. 3,563,961; de inkomsten-belasting L. st. 5,304,923; de posterij L. st. 1,069,000; de domeinen L. st. 150,000; de uitkeering van de Oost-Indische Compagnie L. st. 60,000; enz. Uitgegeven is: voor rente der gevestigde schuld L. st. 27,614,413; voor rente der ongevestigde schuld L. st. 402,713; de civile lijst L. st. 2,587,679; het leger L. st. 6,485,498; de vloot L. st. 5,849,916; artillerie en genie L. st. 2,238,442; het burgerlijk bestuur, voor zoover daarvoor telken jare door het parlement gelden worden bewilligd, L. st. 4,004,831; voor den Kafferoorlog L. st. 300,000. Het saldo in de schatkist op den 5den Januarij jl. bedroeg L. st. 8,381,637 tegen L. st. 9,245,676 op den 5den Januarij 1851.

— Volgens de tijdingen uit Dublin van den 7den dezer zijn de schikkingen tot het aanleggen van een onderzeeschen telegraaph tusschen Engeland en Ierland door eene particuliere maatschappij, thans zoover gevorderd, dat in de aanstaande maand Mei, naar men hoopt, dat communicatie-middel voor het algemeen gebruik zal gereed zijn.

NOORD-AMERIKA.

Een der New-Yorksche dagbladen behelst het volgende berigt uit Washington van den 27sten Januarij jl.

» Men verneemt dat het eskader der Unie in de Middellandsche zee alsmede dat in de golf van Mexico zullen versterkt worden. Waarschijnlijk zal eene sterke vloot naar Japan worden gezonden, ten einde voor zekere ons aangedane beleedigingen herstelling te vragen of den straf te oefenen."

De tijdingen uit New-York van den 28sten Januarij jl. houden in, dat de strenge vorst steeds aanhield, en dat men in de Vereenigde Staten sedert vele jaren een zoo kouden winter niet gehad heeft.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 9 Februarij: 3 pcts. renten fr. 64.50; idem 5 pcts. fr. 102[illegible]

Londen 9 Februarij: 3 pcts. gecons. 96$^{3}/_{4}$; Nederl. werkelijke sch. $2^{1}/_{2}$ pcts. 58$^{5}/_{8}$; idem 4 pcts. 91$^{1}/_{2}$.

Rhijnhoogte te Keulen den 10den Februarij, 22 voet 1 dm. Keulsche peilschaal (20 voet 9 dm. Rhijnlandsch).

Met dit nommer der *Staats-courant* wordt verzonden vel 178 (Supplementblad) van het BIJBLAD II, redevoeringen behelzende, uitgesproken in de zitting der Tweede Kamer van den 4den Februarij jl.

ADVERTENTIEN.

⁂ De Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt in Noordholland, residerende te Haarlem, herinnert bij deze, dat zij weder hare gewone vergadering houden zal op Woensdag den 10den Maart aanstaande, en verzoekt tevens allen, welke dan wenschen toegelaten te worden tot het Heel-, Verlos- of Artsenijmengkundig Examen of tot dat van Tandmeester of Droogist, zich vóór den laatsten dezer maand bij requeste, met overlegging van hunne geboorteacte en van voldoende bewijzen wegens hunnen volbragten Leertijd, op behoorlijk zegel, te vervoegen bij den Ondergeteekende.

Haarlem, 11 Februarij 1852.

De Provinciale Commissie voornoemd,
Namens dezelve,
M. N. BEETS, *Secretaris.*

OPPER-STRANDVONDERIJ.

De regthebbenden op de navolgende uit zee aangespoelde en opgevischte voorwerpen worden uitgenoodigd zich ten spoedigste, voorzien van Eigendomsbewijzen, ter reclame aan te melden bij den Opper-strandvonder, residerende te 'sGravenhage, als:

Een vat olie, gemerkt met een dubbel kruis en 10/MBISU.
Een dito, gemerkt 41 I HH.
Eene Scheepsboot, gemerkt C. Linker Schields.
Een Balk, gemerkt J. S. H.
Eene Plank, gemerkt A. E. 3.
Een Scheepsanker met IJzeren Stok.
Een Stuk Was.
Eenige Haardbalen.
[illegible]
Een Visschersboom met IJzeren Staf.
Eene Handspaak.
Eenige Breels, Riemen, Bindten, Tonnetjes, Eiken Platen, Scheepsknieën en Wrakhout.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

EXTRACT.

Bij Acte van den derden Junij achttien honderd een en vijftig, voor den Notaris Mr. *Gerhardus Lambertus Kniphorst*, residerende te Meppel, en getuigen gepasseerd en behoorlijk geregistreerd, is tusschen de Ondergeteekenden *Jan Houwink*, Grossier in Sterke Dranken en *Roelof Houwink*, Handelaar in Wijnen en Sterke Dranken in het groot en klein, beiden te Meppel woonachtig, aangegaan eene Vennootschap, waarvan de zetel te Meppel is gevestigd, voor [illegible] van het gemeenschappelijk en voor gemeene Rekening drijven van Handel in Wijnen, Buitenlandsch Gedistilleerd en Inlandschen Brandewijn in het groot en klein; en zulks onder de Firma van *J. en R. Houwink*, tot het teekenen van welke Firma, met uitsluiting van den eerstgemelden Vennoot, alleen de Vennoot *Roelof Houwink* zal geregtigd zijn; hoedanige teekening zich echter steeds tot zaken, de Vennootschap betreffende, zal moeten bepalen en nimmer voor opnemingen van gelden zal kunnen dienen, als waartoe, om de Vennooten te kunnen verbinden, steeds de teekening van beide derzelve zal worden vereischt; zullende deze op het tijdstip van het passeren der voormelde Acte begonnen Vennootschap eindigen op zoodanigen eersten Januarij van een of ander jaar, als waarop partijen met onderling goedvinden zulks mogten verlangen, of waarop zoodanig eindigen door eene der partijen mogt worden gevorderd, nadat ten minste drie maanden vóór zoodanig tijdstip, tegen hetzelve, bij Deurwaarders-Exploit, de Vennootschap door de eene aan de andere partij zal zijn opgezegd.

Meppel, 14 Julij 1851.

Voor extract conform,
J. HOUWINK.
R. HOUWINK.

⁂ Ingevolge Art. 1174 Burgerlijk Wetboek worden Opgeroepen de Erfgenamen van Vrouwe *Petronella Wilhelmina Bangeman*, gewoond hebbende en op den 31sten December 1851 overleden te Hoorn, eerder Weduwe van den Heer *Wesselius de Hart*, vervolgens van den Heer Mr. *Daniel van Laer* en laatst van den Heer *Johann Heinrich Daniel Misse*, over wier onbeheerde Nalatenschap, bij behoorlijk geregistreerd Vonnis der Arrondissements-Regtbank te Hoorn, in date 21 Januarij jl., tot Curator is benoemd Mr. *J. G. A. Faber*, Advocaat te Hoorn; ten einde, des verkiezende, hunne regten te doen gelden.

Voorts noodigt dezelve Curator allen, die iets Verschuldigd zijn aan of te vorderen hebben van gezegde Nalatenschap, uit daarvan ten zijnen Kantore, binnen den tijd van eene maand, Betaling of Opgave te doen.

Hoorn, den 2den Februarij 1852.

De Curator voornoemd,
J. G. A. FABER.

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.